

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:  
președinte -  
judecători

Timofti Vladimir  
Toma Nadejda  
Țurcan Anatolie  
Guzun Ion  
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

**Cuciuc Vladimir XXXXX**, născut la XXXXX,  
originar și domiciliat XXXXX.

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

1. *Prima instanță: 04.11.2016 – 10.04.2017;*
2. *Instanța de apel: 10.07.2017 – 02.11.2017;*
3. *Instanța de recurs: 11.07.2018 – 18.12.2018.*

**CONSTATĂ:**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Cuciuc Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Cuciuc Vladimir pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Cuciuc Vladimir, la data de 24.04.2016 în jurul orei 22:30, împreună și de comun acord o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, după ce cetățeanul Talambuță Viorica, a fost bruscată de persoana necunoscută, profitând de lipsa de atenție a celei din urmă, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări a sustras din buzunarul stâng al scurtei lui Talambuță Viorica un telefon mobil de

model „Samsung Galaxy” de culoare neagră la preț de 3000 lei și bani în sumă de 400 lei. Ulterior, în momentul în care Talambuță Viorica a observat momentul sustragerii aceasta a somat persoanele să se oprească și să-i restituie bunurile sustrase, la care aceștia având asupra lor bunurile enumerate supra, au fugit în direcții necunoscute părăsind locul săvârșirii infracțiunii, astfel, cauzând părții vătămate Talambuță Victoria un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 3400 lei.

Acțiunile inculpatului Cuciuc Vladimir au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Cuciuc Vladimir, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, în coroborare cu prevederile art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, a-i stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei, care în opinia acuzatorului de stat nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, considerând că prima instanță n-a acordat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 61, 75 din Codul penal, astfel eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Or, conform informației furnizate de către MAI, Direcția servicii publice și guvernamentale a STI, Secția informație cu caracter penal -„F246”, Cuciuc Vladimir a fost anterior condamnat de două ori: în anul 1997 în baza art. 218 alin. (2), art. 120 alin. (2) Cod penal la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani și în anul 2006 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului Cuciuc Vladimir, care nu a conștientizat caracterul acțiunilor sale infracționale, nu corespunde personalității lui și pericolului social pe care îl reprezintă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Cuciuc Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Reieșind din faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a

indicat că, legalitatea sentinței atacate va fi verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, contestată de către acuzatorul de stat, instanța de apel, verificând legalitatea stabilirii acesteia, a conchis că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și respectând cerințele art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat de două ori, dar antecedentele penale sunt stinse.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 01 decembrie 2017, este atacată, la 08 decembrie 2017, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, considerând că, instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, astfel, incorect au ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse neprivativă de libertate, aplicând art. 90 Cod penal.

Totodată, remarcă faptul că, deși inculpatul a recunoscut vinovăția și a acceptat de a fi examinată cauza în procedura simplificată conform prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, această circumstanță nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă, ce ar condiționa aplicarea art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că, inculpatul a beneficiat deja de reducerea pedepsei.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* și în acest sens se reține că, instanța de apel, judecând cauza, a constatat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, precum și de scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, ajungând la concluzia corectă că nu este rațional ca inculpatul Cuciuc Vladimir să execute pedeapsa stabilită și a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, fixând perioada de probațiune, în care condamnatul a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul permanent fără consimțământul organului competent.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Totodată, Colegiul lărgit consideră necesar de a sublinia că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma *suspendarea condiționată* înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții stabilite de instanța de judecată.

**7.1.** Referitor la alegațiile acuzatorului de stat, precum că, instanța a admis dubla valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe atenuante, și anume recunoașterea vinovăției, atât la diminuarea pedepsei, aplicând dispoziția art. 364/1 Cod de procedură penală, cât și la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul lărgit consideră că sunt nefondate, or, instanțele de fond au remarcat faptul că, inculpatul Cuciuc Vladimir a recunoscut vina și astfel, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul subliniază că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de dispoziția alin. (8) al art. 364/1 Cod de procedură penală, care stipulează că, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.*

La fel, Colegiul lărgit ține să menționeze că, după ce instanța de judecată stabilește pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art.75 din Codul penal), continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care constă în dispoziția luată de instanță de judecată prin sentința de condamnare de a suspenda, pe o anumită durată și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate.

Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

**7.2.** Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

**8.** În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

## DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Cuciuc Vladimir XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **17 ianuarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Boico Victor